

ler ikke var tilfjetet i den oprindelige Plan, men at Savnet heraf for en Del vil blive afhjulpet ved, at Behandlingen af de omhandlede fra Udlandet kommende Gjenstande i en nær Fremtid vil kunne foregaa paa Kjøbenhavns Banegaard i en Bygning, som der er under Opførelse.

§ 19. Indenrigsministeriet. II. D. 3. Hovedbestandsfætteller og ekstraordinære Arbejder. (Bet. Side 89).

Alf de ved Finantsloven bevilgede Arbejder ere ikke fuldførte:

En 60 Alen lang 2etages Bygning ved Palais Nr. 123 i Amaliegade;

Anbringelse af nogle Glasdøre paa Fredensborg Slot;

Hovedbestandsfættelse af Frederik den Vtes Kapel i Roskilde Domkirke og Standsfættelsen af Taget samt Gesimsen paa Aalborg Slot.

Det førstnævnte Arbejdes Udsættelse hidrører fra en formentlig Bankefættelse ved at stæffe Beboerne af den ældre Bygning, der skulde nedbrydes, Blads andetsteds.

Til Hovedbestandsfættelsen af Frederik den Vtes Kapel bevilgedes Midlerne allerede paa Finantsloven for 1873—74 med 9,600 Kr., hvilken Bevilling gjentoges paa Finantsloven for 1874—75 og forøgedes paa Finantsloven 1875—76 med 3,600 Kr. Alf den samlede Bevilling 13,200 Kr. er 4,634 Kr. 66 Ø. ikke kommet til Anvendelse i 1875—76, fordi man har havt Bankefættelse ved at stæffe passende Mursten i fornødent Antal.

Udvalget er enigt med Statsrevisionen i, at Udsættelse af Bygningsarbejder, hvortil Midlerne ere bevilgede, af flere Grunde er uheldig; Administrationen beredes derved Vidtløftigheder, Kontrolten svæffes, og Arbejdet fordyres let.

§ 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. I. Ministeriets Embedsmænd og Betjente m. V.

Statsrevisionen udtaler sig (Side 111) imod, at en Understøttelse til Professor Krarups Enke, bevilget paa Finantsloven for 1876—77, er givet tilbagevirkende Kraft paa 1875—76, uden at der enten i Forslaget, Forhandlingerne eller Bevilningen er givet nogen Antydning dertil, ligesaa lidt som der er søgt Bevilling paa Lilløgsbevillingslov til denne Udvidelse af Understøttelsen. Ministeren har svaret paa en Forespørgsel om Grunden hertil, at Hovedbevillingen fandt Sted den 27de Marts 1876, og at Lilløgsbevillingsloven for 1875—76 udfom samme

Dag som Finantsloven for 1876—77, nemlig den 30te Marts 1876, saa at der ikke var Tid til at stille et Endringsforslag om Bevillingens tilbagevirkende Kraft, hvortil Ministeriet endnu spøier, at selv om der havde været Tid dertil, vilde der dog formentlig være saameget mindre Grund dertil, som der her var Tale om en Understøttelse, der traadte i Pensioners Sted, og Pensioner stadig ere regnede fra Mandens Dødsdag. Statsrevisionen undlader at gjøre Indstilling herom, da Ministeriet efter dens Mening dog synes at indømme, at den her fulgte Fremgangsmaade ikke stemmer med de almindelige Regler. Udvalget kan ikke anse den af Ministeriet fulgte Fremgangsmaade som korrekt, men det finder dog heller ikke, at der er Anledning til at gjøre nogen Indstilling i den Anledning, endstjøndt det ikke som Statsrevisionen kan se, at Ministeriet indømmer, at der har fundet en Afgørelse fra de almindelige Regler Sted, men støtter sig netop til, at Understøttelsen er givet „efter de hidtil fulgte Regler“.

V. B. Kunstsamlingerne. (Bet. S. 113).

Paa en Forespørgsel fra Statsrevisionen om, med hvilken Hjemmel forskellige Funktionærer ved Kunstsamlingerne have Fribolig i Palaiet i Kalleboderne, samt om Marsagen til, at den til dette hørende Staldgaard ikke er afhændet, da den formentlig er uden Betydning for Palaiets egentlige Bestemmelse og den dertil hørende Grund vel maa have en ikke ringe Værdi, har Ministeriet svaret, at en positiv Hjemmel med Hensyn til Friboligerne ikke kan paavises, da der ikke findes nogen særlig Lønningslov for Kunstsamlingerne, men at disses Budget bestandig har været anlagt paa, at der var saadanne Friboliger; samt at Salg af Staldgaarden efter den af Direktøren for det oldnordiske og det ethnografiske Museum afgivne Erklæring neppe kan anses forsvaerlig, saalænge det er uafgjort, om Samlingerne skulle forblive, hvor de nu ere, da i saa Fald Staldgaardens Grund vil behøves til nødvendig Udvidelse af Lokalerne, og at et saadant Salg i Forbindelse med Grundens Bebyggelse desuden vilde medføre yderligere Brandfare for Palaiet.

Medens Statsrevisionen ikke kan erkjende disse Grunde til ikke at følge Staldgaarden for fyldestgjørende, have de dog hos Udvalget vaet ikke ringe Værdi om Hensigtsmæssigheden af et saadant Salg for Tiden. Den ikke ubetydelige Salgsværdi, som Statsrevisionen vist med Nette tillægger den omhandlede Grund, synes i og for sig ikke at kunne afgjøre Spørgsmaalet, da det er muligt, at denne for Museerne selv kan faae en endnu større Værdi. Afgjørelsen heraf maa nødvendig afhænge af Undersøgelser, der ikke ses at være